

Til stk. 2.

Første punktum foreslår erhvervssygdomsfortegnelsen udtaget af loven og fastsat ved bekendtgørelse. Om baggrunden herfor henvises til det under almindelige bemærkninger anførte. Bestemmelsen afløser gældende lovs § 1 A, stk. 1, 2. pkt., nr. 1-13.

I *andet punktum* foreslås indført en definition af begrebet: sygdomme, som giver ret til ydelser efter loven. Som en nedre grænse fastslår definitionen, at der skal være tale om sygdom, fremkaldt af en skadelig påvirkning, som bestemte persongrupper i deres erhvervsmæssige arbejde har større risiko for at blive udsat for, end den øvrige befolkning. Heri ligger, at pågældende sygdom erfaringsmæssigt typisk rammer personer i et bestemt erhverv fremfor personer uden for dette erhverv. Noget fast forhold mellem sygdommens hyppighed indenfor og udenfor et bestemt erhverv kan ikke angives, men på den ene side er det klart, at man med den ændrede formulering i forhold til den nugældende § 1 A tilsigter en udvidelse af området af erhvervssygdomme, og på den anden side må der være tale om en signifikant forskel i hyppigheden. Det foreslåede udvalg, jfr. stk. 6, må på grundlag af medicinsk og teknisk erfaring og viden samt under hensyntagen til de konkrete forhold som i den enkelte sag kan påvirke det typisk generelle forhold, fastlægge praksis for, hvornår en sygdom eller skadelig påvirkning er kvalificeret til at medtages i bekendtgørelsen og give ret til ydelser efter loven. Bestemmelsen afløser delvis den gældende § 1 A, stk. 1, 1. pkt., jfr. bemærkningerne ovenfor til stk. 1.

Tredie punktum. Bestemmelsen har til hensigt at åbne adgang til i bekendtgørelsen at medtage sygdomme som, selv om de sædvanligvis er almindeligt forekommende i befolkningen i øvrigt, må anses for i særlig grad at kunne fremprovokeres gennem arbejdet indenfor specielle arbejdsområder. I sådanne tilfælde kan det være nødvendigt at betinge sygdommens anerkendelse som erhvervssygdom af dens tilknytning til specielle arbejdsområder.

Til stk. 3.

EF-henstillingen af 1966 går ud fra, at enhver lovgivning om erhvervssygdomme, som bygger på et fortegnelsessystem, yder den forsikrede fordel af en lovbestemt formodning med hensyn til de erhvervsbetingede årsager til den sygdom, han har pådraget sig, når sygdommen er opført i fortegnelsen, og den erhvervsmæssige beskæftigelse bringer ham i berøring med det skadelige stof eller

udsætter ham for den skadelige påvirkning, der efter fortegnelsen kan forårsage sygdommen.

Forslagets stk. 3 lovfæster denne formodning for de i bekendtgørelsen optagne sygdommes erhvervsbetingethed. Kan den forsikrede sygdomsramte person herefter godtgøre, at hans sygdom er optaget i bekendtgørelsen, og at han i sit erhverv har kontakt med den skadelige påvirkning, som kan fremkalde sygdommen, er han berettiget til erstatning efter loven.

Den forsikrede skal således ikke, som efter gældende lov, godtgøre, at den skadelige påvirkning fra hans erhverv faktisk er sygdomsfremkalderen. Kun såfremt arbejdsgiveren (forsikringsselskabet) kan fremføre sådanne forhold, at det må anses for at være overvejende sandsynligt, at andre forhold end erhvervet er årsag til sygdommen (omvendt bevisbyrde), bortfalder den forsikredes erstatningskrav.

Til stk. 4.

Forslaget indfører med denne bestemmelse det af EF-henstillingen anbefalede såkaldte »blandede system«, dvs. et fortegnelsessystem kombineret med et system, som i enkelttilfælde muliggør erstatning for en sygdom, som ikke er medtaget i fortegnelsen, uanset den godtgøres at være erhvervsbetinget.

Der skal foreligge bevis for, at sygdommen er erhvervsbetinget. Bestemmelsen sigter for det første på at give erstatningsmulighed for sygdomme, som ikke endnu er medtaget i fortegnelsen, men som erkendes at opfylde kravene hertil og derfor vil kunne optages ved førstkommende revision.

For det andet giver bestemmelsen mulighed for at yde erstatning som for de anerkendte sygdomme, når det i det konkrete tilfælde medicinsk erkendes, at sygdommen udelukkende eller overvejende er hidført af en skadelig påvirkning, som må antages at medføre en særlig risiko i pågældendes erhvervsarbejde. Der må således ikke herske kvalificeret lægelig tvivl om, at sygdommen i det konkrete tilfælde er erhvervsbetinget, men derimod tvivl, om den skadelige påvirkning, som har fremkaldt den, generelt må anses at medføre en risiko, som personer i dette særlige arbejde er udsat for i højere grad end personer udenfor dette arbejde. Viser erfaringen, at det sidste er tilfældet, må sygdommen overvejes optaget i erhvervssygdomsfortegnelsen. Bestemmelsen må ses i sammenhæng med hovedbestemmelsen i stk. 2 og må ikke praktiseres på en måde, som indebærer nogen udhuling af erhvervssygdomsbegrebet.

Ved vejledende høring af udvalget efter stk. 6,